

tim več bomo tudi v stanu, nevedne podučevati, žalostne potolažiti, dvomečim dobro svetovati, bornim pomagati, grešnike svariti, s kratkim: z besedo in v djajnu svojiga bližnjiga ljubiti.

Strašna in žalostna tema nevednosti, nevere in pregrehe je pokrivala vesvolen svet, ves človeški rod; — pride Jezus in reče: „Bodi svitloba! Ino svitloba je bila.“ Po celem svetu se je razlila prava luč keršanske vere, in s keršansko vero vred vse znanosti in vednosti: „svitoba je bila!“ Slovenci! Verzimo od sebe dela teme, in oblecimo orožje svitlobe! napredujmo v znanostih, razvijajmo svoje moči, omikajmo se, izobražujmo se! Slovenci! mi smo učenci tistega, ki je prava luč sveta, ki razsveti vsacega človeka, kateri pride na ta svet: sramota bi bila in greh, ko bi mi taval po temi. —

(Konec sledí.)

Iz Kamnika.

Pervi dan t. m. je v Kamniku vse na nogah bilo. Naš novi, častitljivi gospod kantonski sodnik Konšek je po sveti maši, katero so gospod tehant z leviti peli, noviga vstavniga kantonskiga sodništvá urata odperl, in v pričo tukajšnjih častnikov in veliko drugih ljudi v slovenskim jeziku imenitno novo napravo razložil, svoj govor pa s „Živio“ našimu milimu cesarju Francetu Jožefu sklenil.

Hvala verlimu domorodcu, ki nas je pri ti lepi priliki očitno z domačim jezikom razveselil. L. R.—r.

Kakor v Kamniku, se je tudi po vsih drugih krajih, kjer so nove sodništvá, njih pričetek z veliko slovesnostjo praznoval, ker je ta naprava zares imenitna, kakor smo v 22. in 23. listu dokazali. Od več krajev, kakor iz Noviga mesta, iz Šmartna pri Litíi i. t. d. smo brali in slišali, de so novi g. sodniki in državni pravdniki po deželi svoje nastopne govore v domačim slovenskim jeziku imeli in se lepo obnêšli; nadjamo se, de je, razun nemškiga Kočevja, povsod tako bilo, zakaj to terja vstava, kateri se bo móгло v prihodnjim ustnim in očitnim ravnanju popolnoma zadostiti.

Vred.

Tudi v Vipavski dolini imamo že novo srenjo.

Včeraj je bila volitev v tergu Vipavskim. Soseskinega predstojnika ali župana in njegove svetovavce za sosesko Vipavsko, ktera iz treh katastralnih sosesk, namreč, iz Vipave, Verhpolja in Sanobora obstoji, so volili. Volitev se je očitno godila; vsi izvoljeni volivci so bili pričijoči, in ni bilo potreba njih namestnikov k volitvi vabiti.

Gospod Janez Dolenc, kupec in posestnik v tergu, je bil za predstojnika izvoljen. Ako ravno ga postava od te njemu namenjene službe odveže, ker je on že čez 60 lét star, se je vender iskreniga domorodca skazal, in je radovoljno to opravilo prevzel. — Danes je bila v ta namén slovesna maša, pri kateri so bili izvoljeni srenjski možje, veliko ljudstva in vsi tukajšni c. k. vradniki pričijoči. Visokočastni tehant so pri tej priložnosti lepo govorili. Po dokončani službi božji so izvoljeni očitno in slovesno pred oltarjem posamesno prisego storili, ktera jim je bila od tehanta predbrana;*) potem je bila zahvala.

Pri imenovanim slovesnim opravilu se je tudi tukajšna narodska straža vdeležila, ktera je zavoljo svojiga verliga obnašanja očitne pohvale vredna.

*) Prisega za srenjskiga predstojnika se takole glasi: »Jez slovesno persežem per Bogu Vsigavednim, in obljubim per svoji poštenosti in zvestobi, Njih Veličanstvu našimu nar milostljivšimu Vladarju Francu Jožefu Pervimu, po milosti božji Cesarju Avstrije, in za Njimi iz Njih previsociga rodu in kervi izhajnim naslednikom vselej zvest in pokoren biti, od Njih Veličanstva premilostljivo podeljene državne in de-

Dopis iz vira Ljubljane.

2. dan t. m. je bil slovesno stalni ali gruntni kamen nove cerkve na Verhniki posvečen in vložen. Več lét sém se je že od zidanja nove cerkve govorilo, pa k početku se ni prišlo, desiravno se je to delo vsim silno potrebno kazalo, ker dozdanja cerkev je za veliko množico farmanov premajhina, in zraven celo niska. Ko so pa sedanji častiti tehant g. Andrej Pečar prišli, ni bilo dolziga oprezovanja. Na njih prijazno besedo do nekaj boljših mož se je precej pokazalo, de je soseska pripravljena iz svoje moči novo cerkev delati, desiravno ji od drugod ne pride pomoč, kakoršno je poprejšnja državna postava za cerkve pisala; doneski po sto, dve sto, celo tri sto od eniga so bili precej obljubljeni, in do zdaj 7400 goldinarjev vsiga vkupej zapisaniga. Lepo znamenje, kaj je ena soseska v stanu storiti, ako je za kako delo vneta! Nova cerkev bo 22 sežnjev in 1 čevlj dolga, in 10 sežnjev in 4 čevlje široka, s primerno visokostjo; od stare cerkve le zvonik ostane. Stalni kamen so posvetili in vložili visokovr. gospod Janez Novak, korar in vodja Ljubljanske duhovšnice, za to opravilo od milostljiviga škofa pooblasteni. Več duhovšine in lepa množica vérníkov je bila zbrana; in tudi kantonski okrajni poglavar gosp. Glančnigg in sodnik gosp. Strohmajer so sveto opravilo s svojo pričujočnostjo povzdignili. Zadnje besede gospoda posvečevavca so vsih serca ginile. Oni so namreč nar pred farno sosesko pohvalili, de je v takim času, v katerim sploh véra slabí, tako očitno znamenje žive vére pokazala, ko tako veliko in pobožno delo veselo in iz svoje moči začne; potem so ji še krepko prigovorili, početo delo serčno in stanovitno izpeljati.

Podliski.

Franc Ant. žlahtni Steinberg.*)

Ko na verh Križne Gore prideš, se ti nov svet odpre. Vidiš tú bližnji in daljni kraje različniga pomena proti Terstu, Ljubljani, Reki in med družimi bližnjimi tudi globoko pod nogami v lepim kraju in na prijetnim homeu stoječe razvaline gradú 12. stóletja; v podgorji pa drug, akoravno zapuščen vender le še pokrit gradeč „Šteberk“ imenovan, na katerim je njega dni dostikrat, narveč pa takrat, kader je bil véliki ribji lov Bistriških menihov v Cerkníškem

želne vstave zvesto in nepremakljivo se deržati. Perséžem, službo predstojnika naše srenje, za katero sim bil zvoljen, zvesto in pravično po svoji nar boljši vednosti in vesti opravljati, in dolžnosti, ki so mi po začasni srenjski postavi 17. sušca 1849, in pa po poznejših postavah naložene, naj si že službine lastne ali izročene opravila zadevajo, na tanjko in vestno po vsi njih obsegi spolnovati, in z vsimi močmi si prizadevati, de se blagor srenje zvišuje, in de se postavi spoštovanje in pokoršina skazuje. — »Kakor resnično mi Bog pomagaj, in ta sv. evangeli.«

Prisega za srenjskiga svetovavca pa se glasi takó le: »Jez slovesno prisežem pri Bogu Vsigavednim, in obljubim per svoji poštenosti in zvestobi Njih Veličanstvu našimu nar milostljivšimu Vladarju Francu Jožefu Pervimu, po milosti božji Cesarju Avstrije, in za Njimi iz Njih previsociga rodu in kervi izhajnim naslednikom vselej zvest in pokoren biti, od Njih Veličanstva premilostljivo podeljene državne in deželne vstave zvesto in nepremakljivo se deržati. Perséžem, službo srenjskiga svetovavca naše srenje, za katero sim bil zvoljen, zvesto in pravično po svoji nar boljši vednosti in vesti opravljati, in dolžnosti, ki so mi po začasni srenjski postavi 17. sušca 1849, in po poznejših postavah na tanjko in vestno po vsi njih obsegi spolnovati, gospodu srenjskemu predstojniku dolžno spoštovanje skazovati, meni od njega naročene opravila pridno in zvesto oskerbljevati, njega v spolnovanji njegovih dolžnost podpirati, in z vsimi močmi si perzadevati, de se blagor srenje zvišuje, in de se postavi spoštovanje in pokoršina skazuje. — »Kakor resnično mi Bog pomagaj, in ta sveti evangeli.« —

*) Po vošilu 15. lista »Novíc« podamo tú kratek življenjopís gosp. Steinberga. Pisatelj.